Scitis quoniam cu3 gen
tes essetis rc̃. Ante initium
illi9 ep̃le scribit sanct9 pau.
d. q si nosmetip̃os diiudicaremus nõ
vtiq3 diiudicaremur. Dum aũt diiu-
dicamur a dño corripiunt² vt nõ cu3
hoc mundo damnemur. Tunc sequit²
ep̃la hodierna in q̃ ap̃ls loquit² de
donis spũssancti ostendens q omniũ
donoꝝ auctor est spũssanctus. r nul-
lus põt facere aliqd bonũ meritoriũ
saltem vite eterne nisi in spiritu san-
cto. Et hoc apostolus ostendit expi-
mento vite preterite dicens (Scitis
qm̃ gentes essetis) Lꝑ. sc3 gentiliter
viuentes absq3 dei grã ante cõuersio
nem ad fidẽ (ad simulacra muta eun
tes) ea adorãda. Colebãt em̃ gentes
ydola martis. mercurij. r sic de alijs
r dicebant² muta. q2 p se vel ex se nõ
habebãt aptitudine3 loquendi q̃uis
dyabolus p ea qñq3 dedit rñsa (put
duce.) gor. s. a maligno spiritu sicut
equ9 r mulus in quibus nõ est intel-
lectus (ideo notũ vo. f. q ne i spi. d.
lo.) lꝑ. grã dei vtens (dicit anathe-
ma iesu). i. blasphemiã aliquã. d. Je
su dño nostro (r nemo p̃t di. dc. re.)
confitendo ip̃m suum dñm r saluatore3
sc3 q ipse sit veraciter dñs r ipse ser
uus eius (nisi in. s. s.) i. p spũmsan-
ctum a q° est omne veꝝ. Vñ Ambro.
Omne verũ a quocuuq3 dicat² a spiri
tu sancto est (diuisiones vero grãrũ
sunt) nõ q grãs h appellat diuersos
gradus et ordines qui sunt in eccl̃ia
(idem aũt spũs). s. sanct9 est distri
butor graduum r ordinũ r officioru3
(r diui. mini. sunt). i. diuersi effect9
grẽ quibus alij seruiũt alijs et sic or
dinãt in p̃rimũ. h° exemplum dedit
nobis christus. Vñ Math. xx. Filius
hominis nõ rc̃. Item. j. Pe. iiij. Vnus
quisq3 sicut accepit rc̃. (idem aute3
dñs). i. christus filius dei dans sin
gulis put voluntate sua (r diuisio-
nes opationum sunt). i. diuersi actus
gratie q̃tum ad se. p quam grãm fa-
cit opa meritoria quedã maiora q̃da3
minora opa (idẽ vero deus). s. pater
Et notandũ q ap̃ls ponit h tria no-
mina vt intelligat² q totius trinita-
tis sunt dona grãꝝ. quo ad persona3
spũssancti dicit. idem autẽ spũs. quo
ad personã filij. idem ãt dñs. quo ad
personam patris dicit. idem ãt deus
sed ne videret² distinctio substantie
r opationis subiungit ydemptitate3
substantie r opationis triũ persona-
rum (qui). s. deus pater. deus filius
et deus. s. s. vnus existens deus (opa
tur oĩa) sc3 necessaria saluti (in oĩbus
) non oĩa in singulis. quia vnũ nõ tri
buit oĩa. sed in oĩbus oĩa. vt qd quis
in se nõ habet habeat in alio. sicut in
humano corpe oculus solus videt. s3
non sibi soli. sed toti corpori. vt sic ma
neat caritas r humilitas Vnde Esa.
xxvi. Omnia opera nostra opatus es
in nobis (vnicuiq3 aũt) sc3 fideliu3 (
datur manifestatio spũs). i. gratia q̃
manifestat spũm in esse (ad vtilitatẽ
) sc3 ecclesie (Alij quidem per spũm
) sc3 sanctũ (datur sermo sapie). s. lo
quendi de contemplatione celestium (
Alij aũt sermo scientie) sc3 loquendi
de actione tpalium (s̃m eundem spi-
ritum alteri fides). i. constantia vl' ser
mo fidei (in eodem spiritu. Alij grã
sanitatũ) sc3 curãdi infirmos (in vno
spiritu. Alij opatio virtutum) i. mira
culoꝝ que sunt super naturam (Alij
p̃phetia). s. p̃dicere futura (Alij di-
scretio spirituum) Gor. id est gratia

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG